

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 050/2016

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE TE ZWOLLE

Beslissing d.d. 18 november 2016 naar aanleiding van de op 9 maart 2016 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle ingekomen klacht van

A, wonende te B,

k l a g e r

-tegen-

C, verzekeringsarts, werkzaam bij het UWV te B,
bijgestaan door mr. drs. G.P. van Delft,

v e r w e e r s t e r

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Dit blijkt uit de volgende stukken:

- het klaagschrift met de bijlagen;
- het verweerschrift met de bijlagen;
- de repliek met de bijlagen;
- de dupliek;
- een brief van de zijde van klager van 14 september 2016.

Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de hun geboden mogelijkheid om te worden gehoord in het kader van het vooronderzoek.

De zaak is behandeld op de openbare zitting van 4 oktober 2016, alwaar partijen in persoon zijn verschenen, verweerster bijgestaan door haar gemachtigde.

Op deze zitting wordt tevens een klacht behandeld van klager tegen een bedrijfsarts. In deze zaak wordt heden eveneens uitspraak gedaan.

2. DE FEITEN

Op grond van de stukken (waaronder het medisch dossier) en het verhandelde ter zitting dient, voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht, van het volgende te worden uitgegaan.

Ten gevolge van een bedrijfsovername was klager per 1 oktober 2009 in dienst gekomen van D, hierna de werkgever. Vanaf het begin van de overname had klager aansluitingsproblemen. Hij heeft zich op 25 juli 2012 ziek gemeld. Op 17 augustus 2012 sloot klager met de werkgever een vaststellingsovereenkomst waarbij de arbeidsovereenkomst op 31 oktober 2012 werd beëindigd.

Vervolgens ontving klager een Werkloosheidswetuitkering. Hij heeft zich tijdens de looptijd van die uitkering ziek gemeld per 17 december 2013 en kreeg een Ziektewetuitkering. In het kader van de Wet Verbetering Poortwachter is de reden van klagers ziekteverzuim driemaal beoordeeld door een collega van verweerster, verzekeringsarts E. Volgens diens rapportages d.d. 23 januari 2014, 9 mei 2014 en 28 augustus 2014 was klager per 23 april 2014, respectievelijk 8 augustus 2014 en 28 november 2014 als hersteld te beschouwen voor eigen werk. Kort voor elk van die data nam klager contact op met het UWV met de mededeling dat hij zich niet hersteld achtte. Na klagers derde mededeling op 27 november 2014 werd hij opgeroepen voor het spreekuur van verweerster op 1 december 2014.

Verweerster stelde op 1 december 2014 haar rapport op en gaf klager te kennen hem geschikt te achten voor de eigen werkzaamheden. Verweerster zag geen reden om terug te komen op de eerder door E afgegeven hersteldmelding per die datum. Klager heeft vervolgens telefonisch aan het UWV gemeld dat hij volgens de arts weer gezond genoeg was om aan het werk te gaan. Omdat klager aldus de datum van zijn herstel had geaccepteerd, werd geen Ziektewetbeslissing meer afgegeven.

Op 3 december 2014 werd aan klager op zijn aanvraag een beslissing gezonden over hervatting van de Werkloosheidswetuitkering per 28 november 2014. Eveneens op 3 december 2014 kreeg klager een terugvorderingsbeslissing Ziektewet, omdat hij één dag teveel aan uitkering had ontvangen. Hij heeft tegen deze beslissingen geen bezwaar gemaakt.

Vanaf 14 juli 2015 werd de Werkloosheidswetuitkering beëindigd wegens het bereiken van de maximale uitkeringsduur. Op verzoek van klager zijn hem op 5 augustus 2015 de rapportages in het kader van de Ziektewet toegezonden evenals een rapportage inzake een deskundigenoordeel uit 2007.

3. HET STANDPUNT VAN KLAGER EN DE KLACHT

Klager verwijt verweerster – zakelijk weergegeven – dat verweerster:

1. zich een verkeerd beeld heeft gevormd hoe klager in zijn situatie was beland;

2. tot de onjuiste conclusie is gekomen dat klager niet bereid was geweest hulp te aanvaarden vanuit de reguliere gezondheidszorg;
3. (na aanpassing als bedoeld in de brief van 14 september 2016) zich niet heeft gehouden aan de geldende protocollen en richtlijnen voor verzekeringsartsen;
4. ingevolge 1 en 3 tot de onjuiste conclusie is gekomen dat klager hersteld genoeg zou zijn om weer aan het werk te gaan;
5. daardoor een ongeldige medische rapportage heeft geschreven;
6. ten onrechte klager geen rapportage heeft gegeven;
7. klager heeft misleid doordat zij klager opdroeg zich hersteld te melden.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEERSTER

Verweerster voert – zakelijk weergegeven – aan dat zij als een redelijk handelend en redelijk bekwame verzekeringsarts heeft gehandeld en dat de klachten daarom ongegrond zijn. In het verweerschrift gaat zij gemotiveerd in op de klachtonderdelen. Voor zover nodig komt het college daar hierna op terug.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

5.1

Het college wijst er allereerst op, dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

5.2

Zoals verweerster ter zitting met juistheid uiteen heeft gezet, betrof haar onderzoek van klagers situatie een reguliere Ziektewetbeoordeling. Hoewel de aanhef van het rapport (“Medische eerstejaars ziektewet-beoordeling”) anders doet vermoeden, behoefde verweerster op 1 december 2014 (nog) niet te beoordelen of klager geschikt was voor het verrichten van passende arbeid. Zij had te beoordelen of klager zich terecht keerde tegen de hersteldmelding per 28 november 2014, zoals staat in het rapport d.d. 28 augustus 2014 van E. Aldus had zij de vraag te beantwoorden of bij klager op het tijdstip van onderzoek sprake was van arbeidsongeschiktheid naar de maatstaf of sprake is van ziekte of gebrek.

5.3

Het rapport van verweerster volgt in grote lijnen het Rapportageprotocol verzekerings-geneeskunde maart 1999 van het Landelijk instituut sociale verzekeringen. Het geeft blijk van oriëntatie op medische gegevens, sociaal medische voorgeschiedenis, beperkingen en prognose. Het rapport borduurt voort op de drie rapporten van E. Klager keert zich niet tegen de omschrijvingen in die drie rapporten. Verweerster mocht daar dan ook terecht van uitgaan, ook wat betreft het al dan niet aanvaarden van hulp vanuit

de reguliere gezondheidszorg. Haar rapport geeft weer hoe het ziektebeeld van klager verliep.

Het college ziet in geen van de klachtonderdelen reden te twifelen aan de inhoud van verweersters rapport. Zij mocht, zoals zij dat heeft gemotiveerd in haar rapport, tot de daar genoemde conclusies komen. De door klager genoemde richtlijnen zoals LESA en STECR Werkwijzer Arbeidsconflicten waren niet van toepassing op het onderzoek dat verweester als verzekeringsarts in dit geval moest verrichten.

5.4

Dat verweester klager heeft misleid wat betreft het vervolgtraject na het spreekuur op 1 december 2014 vindt geen steun in de feiten. Verweester had geen reden om tegen klager te zeggen dat hij zich hersteld moest melden. Die melding lag er immers al per 28 november 2014. Dat klager die melding daarna telefonisch heeft geaccepteerd en de daaropvolgende besluitvorming door het UWV, komt niet voor rekening van verweester.

5.5

Niet tuchtrechtelijk verwijtbaar is dat verweersters rapport eerst op zijn verzoek aan klager is toegezonden, hoewel het beter was geweest als dit direct en uit eigen beweging aan klager ter beschikking was gesteld.

5.6

Het voorgaande betekent dat verweester heeft gehandeld overeenkomstig de in 5.1 geformuleerde norm. De klachten zoals vermeld in rubriek 3 treffen geen doel.

6. DE BESLISSING

Het college wijst de klacht af.

Aldus gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen, voorzitter, prof. mr. J.C.J. Dute, lid-jurist, E.I. van Dijk, dr. A.N.H. Weel en E.H. The-van Leeuwen, leden-beroepsgenoten, in tegenwoordigheid van mr. B.E.H. Zijlstra-Bauer, secretaris, en uitgesproken in het openbaar op 18 november 2016 door mr. A.L. Smit, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. H. van der Poel-Berkovits, secretaris.

voorzitter

secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg door:

- a. de klager en/of klaagster, voor zover de klacht is afgewezen, of voor zover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard;
- b. degene over wie is geklaagd;
- c. de hoofdinspecteur of de regionale inspecteur van de volksgezondheid, wie de gelegenheid uit hoofde van de hun toevertrouwde belangen aangaat.

Het tot het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg gerichte beroepschrift wordt ingezonden bij de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Zwolle, door wie het binnen de beroepstermijn moet zijn ontvangen.